

ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΥ «ΑΡΚΑΔΙΟΥ»

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Β. Σ. ΚΑΛΑΪΤΖΑΚΙΣ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 77

Η 'ΚΡΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ,, ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1931

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Με πολλήν ευχαρίστησιν αλλά και ικανοποίησιν ιδιαίτεράν επληροφρήθη ο Νομός μας τον διορισμόν εις την θέσιν του Γενικού Διοικητού Κρήτης του Βουλευτού ημών και επιλέκτου συμπολίτου μας κ. Νικ. Ασκούτης.

Η τιμή ή οποία του προσγίνεται ανερχομένου και αναλαμβάνοντος μίαν των ανωτάτων βαθμίδων του διοικητικού μας κλάδου έμολογουμένως αντανακλά και εις την ιδιότητά του πατριδα το Ρέθυμνον ευχόμεθα δε ελεφύχως όπως ανταπεκρινόμενος εις τας προσδοκίας όλων επιτύχη πράγματι εις το βαρύτερον έργον της διοικήσεως της τόνος διαδιοικήτου Νήσου μας.

Από της απόψεως μάλλον ο Νομός μας θα έχη τας δικαιότερας των αξιώσεων να τύχη της άμεσου και αποτελεσματικής φροντίδος του προς τακτοποιήσιν των άπασχολούντων αυτόν ουχι μικράς σημασίας ζητημάτων του μάς κάμνη να θεωρούμεν βαρείαν την ευθύνην του απέ-

ναντι των εκλογέων του οι όποιοι άσφαλώς θα τον κρίνουν άριον εκ των αποτελεσμάτων της εργώδους ή μη προσπάθειάς του εν τη διοικήσει τουλάχιστον του Νομού μας και έπομένως δεν άμφισβάλλομεν ότι πριν άναλάβη θα άναμέτρησεται δυνάμεις του και θα έσκέψη καλάς όλας τ' άνωτέρω δια να μη εύρεθη εκτεθειμένος τόσον ένδεικτικώς προς την θέσιν του και με τό γένητρόν του εις τό μέλλον.

Ακόμη φρονούμεν ότι δεόν να παρατηρήσωμεν και τά εξής:

Ο κ. Κατεγάκις φεύγων σήμερα από την Γενικήν Διοικήσιν Κρήτης αφήνει έποχήν ουχι άσημάντου έργου εις τας προώθειαν και τακτοποίησιν όλων γενικώς των Κρατικών άναγκών και άποβλέπων.

Όστε ο κ. Ασκούτης ό όποιος έρχεται να τον αντικαταστήσει και να τον διαδεχθή οφείλει να συνεχίση και αναπτύξη όσον τό δυνατόν επιτυχέστερα και καλλίτερα τό βαρυσήμαντον έργον του.

Τού τό ευχόμεθα.

έγκλημάτων, της νοθείας της κινήσεως και της καταχρήσεως των άλεύρων, ό κ. Τσουρτάκης κάθηται και του κάνει τά γλυκά μάτια άντι να διατάσση την εις τής φυλακάς του παλαιού στρατώνος φυλάκισόν του.

Και βέβαια. Αφού ο κ. Βενιζέλος έκυβέρνησεν από τό 1920 μέχρι του 1930; δηλαδή καθ' έν χρόνον έννοθεύετο ή κίνησις, τίς άλλος πταίει και άποθνήσκει ό κόσμος από τους πικρούς και την πείρα; "Ότι έαβέρησαν Γουνάρηδες, Τσαλδίηδες, Παγκαλιές, Καφαντάρηδες κ. λ. π. κατά τό δεκαετές αυτό διάστημα καθ' ή και έγινόντι άνοθεύει της κινήσεως και καταγγέλλησαν καθ' επανάληψιν χωρίς οι άρμόδιοι να λάβουν κανένα μέτρον αυτό μάς είνε άδιάφορον.

Τό ότι ο Βενιζέλος τελειοτάως μαζών τά της νοθείας έσπευσεν άμέσως να σταλή τον άρχίατρον Τσουνούκαν εις Θεσσαλονίκην και άπεκάλυψεν και έβεβαίωσεν αυτήν ή παρέπεμψε αύθημερόν τον μέχρι της στιγμής εκείνης θεωρούμενον έντιμώτατον ύπάλληλον Γαλόπουλον εις την Εισαγγελίαν, αυτό δέν ήτο φαίνεται όρθόν κατά την κρίσιν των κατηγορών του Βενιζέλου.

Διατί να ειπή ο Βενιζέλος ότι ο Γαλόπουλος ήτο έντιμος ύπάλληλος; Ταλαίπωροι άνθρώποι διότι δέν άκολουθήσι τό δόγμα του Βίσιμαρξ τας ειλεγεν ότι είνε όλοι άτιμοι μέχρι της άποδείξεως του έναντίου.

Τον Γαλόπουλον δέν τον διώρισεν ο κ. Βενιζέλος.

Τόν εφάρκηνεκει Γεν. Διευθυντήν του Κρατικού χημείου απολαμβάνοντα της ύπολήψεως των πεδ. δεκαετίας κυβερνήτων την 'Ελλάδα. Είχε καθήκον και έχει κάθε κυβερνήτης να κρατή ύπό την προστασίαν του πάντα ύπάλληλον κρατικόν έφ' όσον τηρεί τό νόμον τού υ. Δυστυχώς δέν έχει και μαντικήν δύναμιν να προβλέψη τί διάβολο έχει ό καθένας μέσα του.

Αμα όμως έπληροφρήθη ότι ό άνώτερος Δ. του Κρατικού χημείου κατεχράσθητης έμποσιούνης του έκαμε εκείνο ποϋ δέν έτόλησεν να κάμουν τόσοι προηγηθέντες ύπουργοί άλλα έσκέπαζαν τά πράγματα φοβούμενοι την έντύπωσιν. Τόν παρέδωκεν εις τον εισαγγελέα και αυτός

εις τον διευθυντήν των φυλακών Συγγρού. Αυτό είνε ό έγκληματίας του όποιου ζητούν την κεφαλήν οι έλαφρά τη συνηδήσει άναλαβόντες να διαπαιδαγωγήσουν τον πάσχοντα σπύλωλον.

Κοι άλλοιτε άνόητοι δημοσιογράφοι δια του τύπου κατώρθωσαν να παραπλανήσουν την κοινήν γνώμην και να δημιουργήσουν καθ' ήν στιγμήν έμεισοφάνει ή 'Ελληνική δόξα την «άπαισίαις μήμηες» 1ην Νοεμβ. του και να μάς κάμη σήμερα να πληρώνωμεν τά σπασμένα των άνοησίων των.

Εάν τινες των σμερινών δημοσιογράφων ως εκ της ηλικίας των δέν είνε γνωστοί του παρελθόντος ως επανατρέξουν εις την εποχήν εκείνην του έμφυλίου σπαραγμού και θάβεραιωθούδι και τότε ό κίτρινος τύπος έ δημιουργήσεν την καταστροφήν μάς της έθνην. Και όμως ό ίδιος Λαός ό τότε παραπληθείς υστεις ήνάγκασε τον Βενιζέλον εις την έκουσίαν έξορίαν του, και έδοκίμασε τά άγαθά της Βασιλομανίας, και έπειτα της επαναστάσεως της Δικτατορίας της οίκουμενικής κατέληξεν

άπελιπθείς, να επαναφέρη τον σημερινόν Κυβερνήτην και να του δώση άπόλυτον έξουσίαν δια μίαν τετραετίαν. 'Ο άνθρώπος εξήτησε τό τετραετές αυτό διάστημα δια να άνασυντάξη και να άναδημιουργήση τά έρεψια τά ύπό των άσυνέτων εκείνων δημιουργηθέντα.

Τίποτε κύριε, ό κακός δαιμων τούς κεντά την ψυχην και έξεμοϋν έναντίον του τας χυδαιότερας ύβρεις των καταγωγών.

Είνε δυστύχημα ότι τό Σύσταγμα παρέχει τοιαύτας έλευθερίας εις τον άκόλαστα νοντα τύπον.

Δυστυχισμένε λαέ ποϋ περιμένεις να φωτισθής και να σχηματίσης γνώμην για την θέσιν σου από τους άφηνιασμένους αυτούς χειριστάς του καλάμου.

Να φύγη ό Βενιζέλος δια τί τό θέλει ό Βλάχος και ό θνητός 'Αθάνατος και λοιποί του κίτρινου τύπου όδηγοί. Μα αν σωριασθούν όλα αλλη μιά φορά; Αυτό είνε άδιάφορον. Ας αξάνει ή κυκλοφορία όπως όπως του φύλλου και από άρχαι.

ΡΟΛΟΓΗΣ—'Ιατρός

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΔΑΡΔΑΝΕΛΙΑ

Μαζύ με τις πολλές έλλείψεις ποϋ έχει ή πόλις, δέν ξεύρω δε ποιά πρώτη κι ποιά τελευταία ν' άραδιάσω, είναι και τά δύο άδικως κείμενα καρενεία, έαχαροπλαστικά κιλ. ποϋ θ' άπήγαζαν μίαν στενωπόν ή διάβασιν ή τή Δαρδανέλλια της νεολίας, όπως ακριβώς συμβαίνει σ' όλας τάς πόλεις του κόσμου. Τόττο όμως για τό δαιμόνιον του φωμμού πνεύμα, Αντικατεστάθη δι' ενός καρενείου των 'Ολυμπίων, ποϋ έχει τά καθήκοντα και τρυφερία εις δύο στήθους και εις παραγωγήν άπέναντι άλλων ακριβώς σαν τη γραμμή ποϋ τηρούν στή; ναυμαχίες τό πλοία. 'Εκεί λοιπόν είναι τά Δαρδανέλλια, όχι της προπονίδος για τά όποια τόσα και τόσα θύματα έθρήνησαν οι συμμαχικοί και ό Τουρκικός στρατός, όχι τά Δαρδανέλλια ποϋ μιά άπειρία ντρέντωι και θωρηκτικού δέν κατορθώσαν να διαβούν άλλα έπλήρωσαν πολύ άκριβά την προσπαθειάν των σαν τό Μπουβέ, τό Γκολουά κτλ. ποϋ διασκέψι φύλακες θα μένον στα βάθη της εισόδου των Δαρδανέλλιαν. 'Εδώ πρόκειται για τά στενά των καρδιών, του έρωτος, της συμπαιθείας, της λατάριας της μορφής της ματίας του χαμογέλου κτλ. 'Εκεί οι περισσότεροι ένδιαφερόμενοι έκουσίως και άκουσίως δίδουν τά ραντιβουδάκια, και εκεί για μικρές στιγμές βαπτίζονται στην άτελείωτη χαρά. Η μόδα του φορέματος, της ξε 'Αθηνών άφαιρέσεις ένδυματίας, του νέου σκαριπίνου 'Αντίοπης, του

Παπαϊωάννου εκεί θα κάμουν την εμφάνισίν των, καθώς και ό διανθής με τό νέον κοστούμι, ό νεόπλοτος και τέλος ό έλοφή φως κάθε επιχειρήσεως.

Η αποπνεκτική άτμόσφαιρα λόγω του σνωτισμού, των καπνών κ. ούδύλων έμποδίζουν την συγκέντρωσιν, τό παρόν πρέπει να δοθη εις όρισμένην ώραν έστω και για λίγα λεπτά.

Όταν ό καιρός δέν είναι βροχερός, τό παρόν συνιστάται, διότι έχει τον λόγον ή όδος 'Αρκαδίου, εκεί βλέπει κανείς βλαιο να έσπούν στο περιπατο και άλλους διασχίζοντας αυτήν πάν αντισορητικά, άλλους βαδίζοντας αλλά και πλέοντας στα πέλαγη της φαντασίας και της ελπίδος.

Η γλωσσών λάσπη, του δρόμου επί της όποιος ολισθαίνει τις ως εις σίβον πατινάει ούδόλους τους έμποδίζει, ό περιπατο είναι άπαραίτητος έστω κι αν είναι μετά πολλαπλών βασάνων ή έμποδίων. Δ.

Ο ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ

Όλος ο 'Ελληνικός κόσμος φαντάζεται ότι ό κ. Τσουρτάκης ό Εισαγγελεύς των 'Αθηνών κάμνει τό καθήκον του.

Μα τον Δία όχι. Θέλετε την άπόδειξιν; 'Ιδού αυτή. Ένψ δημοσία καταγγέλεται ό κ. Βενιζέλος ως αίτιος του σημερινού καταντήματος του τόπου και ως δράστης των τελευταίων

ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΦΡΟΝΗΜΑ

Τό πρό τιμων ήμερών έμλογικόν άπτετέλεσμα της Θεσσαλονίκης, άποτελει μίαν επί πλέον άπόδειξιν της σταθερότητας του σημερινού κυβερνητικού καθεστώτος. Ναί μεν ή κυβερνήσις δέν ή θέλησε να θέση πολιτικόν ζήτημα κατά την διεξαχθείσαν δημοκρατικήν εκλογήν, αλλά τό κόμμα των φιλελευθέρων εκ του όποιου προκύπτει ή κυβερνητική ύπαρξις, έχαρκτηρίσε κατά τον έπισομότερον τρόπον ως άντιπρόσωπον του κόμματος των διεκδικήσαντα και έπιτυχόντα την δημοκρατικήν μακεδονικής πρωτευσούσης.

Τό άμέτοχον της κυβερνήσεως ούδαμώς αφήρεσε την πολιτικήν σημασίαν του άγώνος. Κατά την έμλογικήν διαπάλην τό κόμμα των φιλελευθέρων έμφανισθέν ήνωμένον, δέν επανέλαβε την διχογνωμίαν ήτις έσημειώθη εν τη κονίστρα των δημοτικών εκλογών εν διαφόροις επαρχίαις, και δη εν 'Αθήναις ένθα διηρέθησαν αι φιλελευθέρα ψήφοι και παρεδόθη ή πρώτη πόλις του κράτους εις τας χείρας της μειοψηφίας. Διαίρεσις άνάλογος λαβούσα χώραν κατά τό παρελθόν έτος και εν Θεσσαλονίκη ήγαγε τον κ. Μάνον εκ της μειοψηφίας

προς την επιτυχίαν. Άλλά ή πρόσφατος έτυμηγορία του λαού της Θεσσαλονίκης δέν είνε τό μοναδικό έπιχειρήμα έφ' στήρίζεται ή όρθή γνώμη ότι ή παρούσα Βουλή εξακολουθεί να αντιπροσωπεύη τό λαϊκόν φρόνημα. 'Από του 'Αυγούστου του 1928 οτε ή Βουλή εξέλέγη, μέχρι σήμερα, έχομεν σειράν περιπτώσεων κατά τας όποιας, κενωθείσης έδρας εν τη Γερουσία ή εν τη Βουλή, τό λαϊκόν αίσθημα έσφυνγομετρήθη. 'Εξαιρούμεν βέβαια τας καθ' άπασαν την χώραν δημοτικάς και κοινοτικές εκλογάς.

Ο ήγέτης των φιλελευθέρων εξακολουθεί να πιστεύη ότι αυτά άποτελούν ύπόθεσιν τοπικού χαρακτήρος. Ξένην προς την διακυβερνήσιν σιν του τόπου.

Και εν έτει 1914 οτε εν τό προσώπω του ύποψηφίου της γείτονος κ. Παναγιωτοπούλου, ό κ. Βενιζέλος προέβη εις δύο παραβάσεις εκ του γενικού κανόνος, και έδωσε ζήτημα κυβερνητικόν, και τό τε εις την λοιπήν 'Ελλάδα αφρέθησαν ανεπηρέαστοι οι φιλελευθεροι όπως ψηφίσουν συμφώνως προς την άτομικήν/των έπιθυμίαν. Κατά τας τελευταίας δε δημοτίας εκλογάς ή λόγω της άποχής του

